

L'ADAPTACIÓ

L'adaptació a l'escola bressol és un procés de vinculació que fa el nen amb les noves persones i el nou espai que l'acullen. Durant aquest procés s'han d'anar creant uns lligams afectius positius entre el nen i el seu nou ambient.

El nostre objectiu com a educadors de l'escola és el d'anar obrint un camp de possibilitats i mitjans que l'ajudin a mostrar-se tal com és ell i l'afavoreixin en el seu procés evolutiu.

En el moment de l'arribada del nen a l'escola bressol es posen en contacte un seguit d'elements. Seria simplificar la realitat pensar que l'infant és l'únic que d'ha d'acomodar a una nova situació. Els pares, els educadors/es, l'escola, tots estem davant una situació nova i hem d'adaptar-nos, junts, en funció d'un objectiu central: la correcta atenció de les necessitats del nen.

Així doncs parlev amb la vostra educadora. Potser seria bo que cada dia hi vagi una estona.

Què influeix en el procés d'adaptació?

- els nens/es
- els pares, mares i la família
- els educadors/es
- l'espai

Quan arriba a l'escola, tant si és per primera vegada, com si ja ha assistit en un altre centre, es troba insegur en un lloc nou, ple de persones i de coses que li son desconegudes a les que poc a poc s'haurà d'anar adaptant, compartint i comparant amb les que ja té conegudes: la família, la casa, l'entorn...

Quan deixeu el nen/a és millor que us acomiadeu d'ell/a. No marxeu quan estigui despistat jugant ni l'enganyeu. Si des del primer dia ens acomiadem i li dieu que vindreu més tard a buscar-lo/a, tot serà més fàcil.

Aquest estar insegur li provoca diferents canvis en el seu comportament, segons l'edat i la seva personalitat, que cal tenir en compte i anar **OBSERVANT** dia a dia, com poden ser: plors constants, costipats, diarrees, rebutjar al grup, enrabiades, regressió en aspectes ja adquirits, pèrdua de la gana... Tranquils que només seran uns dies.

Aquest procés d'adaptació té doncs, en els infants unes possibilitats manifestacions característiques:

- plors (continuats o quan marxen els pares)
- inactivitat, tristor
- rebuig cap els educadors/es
- dependència excessiva dels educadors/es
- inseguretats davant dels companys
- rebuig cap el menjar de l'escola, cap els lletets, cap a la taula de canvis...
- una actitud estranya a casa
- estranya agressivitat (mossegades...)

El nombre i el grau en què presenten aquestes manifestacions, dependran de cada nen, però també de les circumstàncies en què es produeixi la pròpia adaptació.

Però no totes aquestes manifestacions son sempre d'inadaptació, apareixen també en circumstàncies normals, en moments particulars de cada nen: després d'unes vacances, o malaltia poden suposar per al nen, altra vegada, una necessitat d'adaptació.

Amb la nostra experiència com a educadors d'escola bressol, creiem que convé diferenciar el procés d'adaptació d'un lactant al d'un nen més gran:

L'entrada del lactant suposa acceptar dintre seu unes modificacions en el ritme de vida, en els seus hàbits i experiències. El lactant depèn absolutament de l'adult.

Per començar ha de connectar amb la seva educadora, cosa que demana un temps i és impossible d'anar-li amb presses. Aquest canvi serà acceptat positivament en la proporció de la confiança i la seguretat dels pares vers l'educadora.

Nosaltres a l'escola tenim cura de no trencar el ritme dels infants i donar-los seguretat mantenint un ordre de la distribució del temps i l'espai. És important també l'evitar una separació brusca de pares-infants que afecta tant als uns com als altres. Per això ens cal establir amb vosaltres, els pares/mares, una relació àmplia i positiva, i de mútua comprensió, acollint, en tot moment, les informacions que ens doneu de l'infant.

Per no canviar el ritme físic i afectiu que el nen té assolit, acollint amb ganes totes les vostres observacions vers els hàbits: menjar, el son, el control d'esfínters... i també el joc...

Seria ideal que durant una setmana assistiu a l'escola amb els nens unes hores, per anar fent gradualment i conjuntament aquest pas de comú acord amb l'educador/a.

Si és possible, cada infant s'hauria d'anar incorporant progressivament perquè la separació dels pares i l'acomodació a l'escola no siguin massa sobtades. Generalment, el sistema que ens dona bon resultat a l'Escola Querubí, és deixar el nen una estona durant el primer dia, i anar-la augmentant en funció de les seves pròpies reaccions.

Cal dir, que aquestes estades a l'escola amb els pares, en aquest procés de adaptació, poden repetir-se i que normalment considerem que és molt positiu el fet que els pares "visquin" aquest moment i estiguin una estona a la classe quan venen a deixar o recollir els nens/es, encara que en certs casos, pot resultar contraproduent i aleshores caldria evitar-ho.

A l'entrada del nen/a més gran, pensem en el començament de curs, es poden donar els següents casos:

- Que el nen/a hagi estat al curs anterior a l'escola.
- O bé que sigui nou en el grup.

En el primer cas valorem molt positivament l'experiència dels educadors/es que han estat el curs anterior amb els nens/es. Per això continua amb el grup; és a dir, l'educador/a i els nens/es ja es coneixen. D'aquesta manera tenen com a punt de referència l'educador/a i els seus companys/es, que malgrat hagi passat un temps i hagi canviat l'espai molt aviat estan segurs i tranquils.

En el cas de que el nen/a fos nou, i parlant ara dels més grans vosaltres els pares/mares teniu un paper molt important ja avans de començar aquest període d'adaptació al nou curs. Podeu explicar tres o quatre dies abans de començar que és una escola bressol i com s'hi trobarà. El nen/a en aquesta edat és capaç d'entendre que la mare/pare anirà a buscar-lo i no ho interpreta com un abandonament. En el dia de l'ingrés pensem que té més importància la vostra actitud de seguretat, confiança i tranquil·litat en deixar el nen/a, que

la possible angoixa d'aquest. El nen, en general, es capaç d'adaptar-se als primers moments si tots plegats li sabem donar els ajuts corresponents.

Ara ens toca a nosaltres, **els educadors/es** d'aquesta escola quin és el nostre paper en aquest període de adaptació:

El primer que procurarem davant de un infant nou vingut, és establir una relació afectiva amb ell/a.

Una de les maneres és partir del contacte físic, és un mitjà molt important de transmetre els sentiments, l'afectivitat i poder arribar a conèixer el nen/a, acceptar-lo tal com és i respectar-lo.

Perquè aquests lligams s'estableixin d'una manera sòlida a la nostra escola tenim en compte quina és la resposta i la actitud del nen/a davant les noves situacions que se li presenten, per poder conèixe'l i prendre contacte amb ell/a el més aviat possible.

Els pares i l'escola hem de crear un lligam que ens porti a un bon clima de confiança, per arribar a ser conscient que la feina a fer es un treball en comú, que ha de ser haarmònic i que aquesta harmonia repercuteix favorablement sobre el nen/a.

Nosaltres intentem de fer-vos viure als pares l'importància del procés d'adaptació de l'infant i la forma de vetllar-lo i fer-ho conjuntament el millor possible.

A la pràctica ens servim d'alguns mitjans:

- Abans que el nen/a comenci la entrada a l'escola, els pares coneixeu com és l'espai on el vostre fill/a desenvoluparà la seva vida a l'escola.
- Els costums i ritme de vida de l'escola.
- Amb uns contactes i entrevista amb l'educador/a que estarà amb el seu fill/a.
- Un cop ja s'ha fet l'entrada a l'escola, donem molta importància al contacte diari: els pares ens comuniquen cada matí com ha estat el nen/a a casa, i nosaltres els informem al final de la jornada de l'estat general del nen/a.
- Deixeu que porti alguna joguina/objecte que li resulti familiar. Si li costa això el podrà ajudar.
- Si a casa seguiv el mateix ritme de sempre no notarà tants canvis.
- També aniria bé portar els seus xumets i biberons, millor que uns de nous.
- Recordeu que com més seguratat i confiança li mostreu, més fàcil serà la seva integració.

Per acabar dir solament que aquest procés d'adaptació a un nou ambient material i humà és prou important per la vida del nen/a com per a nosaltres i que vetllem especialment tot allò que incideix en aquesta etapa on els nens/es aprenen mica en mica a fer-se grans, tot relativitzant la primera font de seguretat i enfortint la seva capacitat de autonomia i de relació amb els iguals en un ambient que procurem al Querubí, no tingui gaire caire "d'escola" i molt de caire d'una llar.

